

Minő okok parancsolják ezt? hiszen mindazon esetekben, midőn ezen területeken a saját államunk polgárai közt fenforogó jogviszonyokról van szó, még a jogok összehangolásának esete sem foroghatván fenn, belátáhatatlan, hogy miért kell igazságügyi felség jogunkról lemondani, és azt egy idegen államra ruházni? (Ugy van! Ugy van! a szélső baloldalon,) mert az összehangolás elintézésére irányuló és a vegyes bíróságok felállításában nyilvánuló törekvés elve és főszempontja csak az lehet, hogy ezen vegyes bíróság akkor ítéljen, midőn saját államunk honosai és egy másik állam honosai közt forog fenn valamely jogviszony, de sem a tudományban sem a gyakorlatban nincs egyetlen egy törekvés, egyetlen egy gondolat sem, a melynek czélja az volna, hogy saját államunk honosai közt fenforogó ügyekben is a bírászkodás egy másik államra ruháztassék. (Élénk helyeslés a bal- és szélsőbaloldalon.)

De ha már nagy sérelmet foglal magában mi reánk nézve az, hogy az anyagi jog a konzuláris jurisdikción teljeseen egy idegen államtól vétetik azon esetekben is, ha magyar honosokról van szó, még nagyobb sérelmet látok a bírói szervezetben. A javaslat konstataja, hogy a konzuláris bírói szervezetnek miután keleti államokban a nemzetközi szerződések által kereskedelmi ügynökök a consulok személyéhez köthetett a bírászkodás, a consulok pedig az 1867. XV. t. cz. 8. §-a alapján közösek a consulok első fokon okvetlenül közösek kell lenni.

Midőn ezt konstatalok, t. ház egyuttal lehetetlen az önkörményes azon törekvésre fel nem hívjam, melynek tanúi vagyunk. E javaslat védelme az egész vonalon a körül forog, hogy a konzuláris bírászkodás javaslati szervezetében egyáltalában szíves közösség, másfelől azonban kénytelenek elismerni, hogy az első foknál éppen az 1867. XII. t. cz. 8. §-ból folyólag közösek kell lenni. Midőn mi tiltakozunk az ellen, hogy igazságügyi szervezetről bármely fokon is lemondjunk, önkörményesen azt állítják, hogy a javaslat ezt nem czélozza. Hát hogyan lehet az, hogy a bírói szervezet az első fokon legyen közös a második fokon nemzeti? Mit változtat az a dolog lényegén, hogy a második fokon egy — mondjuk — vegyes bíróság fog ítélni, ha az első fokon egy közösek ismert szervezetet ítél. Itt látom azt, hogy a jelen törvényjavaslat a consuli bírászkodásnak ily közös alakban való törvénybe iktatása által az igazságügyi közösségnek veti meg alapját. (Igaz! Ugyan! a bal- és szélső balon.)

A consuli bírói szervezet második fokáról azt állítják, hogy az egyáltalán nem közös intézmény, hanem vegyes bíróság. Nem tudom, miben kell nekünk ezen vegyeséget látnunk? Abban találjuk-e, hogy a törvényjavaslat a magyar államnak és az osztrák államnak is fenntartja, hogy egyenlő számú bírákat nevezhessen ki?

Igaz, hogy ha ezen bíróság a nemzetközi jog értelmében és szabványai szerint valóban vegyesnek volna-e tekintendő, akkor elfogadnám a szervezetet a felsőbb fokon, még pedig azért, mert annak működése és bírászkodása egyáltalán nem történhetné az osztrák császári és királyi nevében nem történhetné az osztrák jog szerint, hanem annak jurisdikciónját szabályozná azon nemzetközi szerződés, melynek szabványait az illető szerződő felek saját souverenitások alapján állapítanák meg, — a nemzetközi szerződésben gyökerező garanciája a vegyes bírósági jellegnek, fenn nem forog ugyanakkor a fellebbezési bíróság közös jellege kétségtelen és abban látjuk, hogy a szervezet felett az egész vonalon az összes fegyelmi ügyeket a közös külügyminiszter alkalmazza, a rendelkezések töle jönnek és minden működésében a közös külügyminiszternek van alárendelve.

Ezt azzal indokolják, hogy a keleten a

konzuláris bírászkodás területén bírói funtiót egyáltalán más nem gyakorolhat, mint a consuli teendőikkel megbízott ügyvivő. Hivatkoznak arra, hogy nemzetközi szerződések állnak annak utján, hogy ezen bírói funtiók első fokon elválasztassanak a consuli teendőktől és ebben látják akadályát a mi ohajunknak, hogy már első fokon számunkra külön consuli bíróság állíttassék fel. De ha első fokon úgy áll a dolog, vajon nem hasonló nehézségek forognak-e fenn akkor, midőn Konstantinápolyban nem egyes közeget, hanem a bíróság egész szervezetét tltetik be idegen területbe. (Élénk helyeslés a bal- és szélső balon.) S ha a t. igazságügyminiszter ur lehetségesnek tartja hogy Konstantinápolyban ezen bírósági szervezetet a török állam beleegyezésével felállíthatja, ha e tekintetben fennálló nemzetközi szerződéseknek tágitatni vél, akkor kérde, hogy az országnak igazságügyi souverenitása, állami önállósága és nemzeti függetlensége érdekében miért nem kísérti meg a nemzetközi szerződésekben tágitati már az első fokon? Vagy a második fokon sem lehet elválasztani a consuli bírászkodást a consuli jellegtől, vagy pedig el lehet azt választani az első fokon is. (Élénk helyeslés a szélsőbalon.) Mert ugyanakkor a tényezőkkel van dolgunk: a mi második fokon lehetséges, annak lehetségesnek kell lennie első fokon is: szét kell tehát választani a consularis jurisdikciót minden fokon a consuli jellegtől s ez alapon az igazságügyi felség jog és állami önállósághoz méltóan az első fokon is, nemzeti, hazai bíróságot kell szervezni, hogy az első fokon is nemzeti bíróságok alkalmaztassanak. (Élénk helyeslés balfélt.)

Reám az egész dolog azt a benyomást teszi, hogy sem a t. igazságügyi miniszter ur, sem az igazságügyi bizottság nem őszinte. (Ugy van! a szélsőbalon.) Mert midőn az első fokon a consuli bírászkodás gyakorlatát a mi felfogásunk szerint lehetetlennek deklarálja, semmiképen sem jelöli meg, hogy tulajdonképpen hol van ez a lehetetlenség.

Hivatkozom arra, hogyha ez csak a nemzetközi szerződésekben gyökereznek, akkor ezen igen könnyű segíteni, annál könnyebben, mert hiszen ezen javaslat egyik intézménye éppen arra van alapítva, hogy a fellebbezési bíróság mint ilyen elismertetni fog. Ha tehát nem a nemzetközi szerződésekben, hol van az a lehetetlenség, a mely az első fokon a consuli bírászkodás szervezésének magyar állami szempontból útját állja? Legyenek őszinték és mondják meg, hogy szembe állhassunk és megvizsgálhassuk ezt a lehetetlenséget, akkor talán meggyeríthető ez a képviselőház arra, hogy egyhangulag fogadjon el a consuli bírászkodásnak a törvényjavaslatban contemplált szervezését. De míg erre vonatkozólag egyetlen új mutatót sem láthatunk, míg bentünk az a sejtésem él, és az a meggyőződés kél lábra, hogy a törvényjavaslatban contemplált szervezés oka egyenes és kizárólag abban a tényben, keresendő, hogy a javaslatl Austria érdekében az 1867. "kiegyezés kiszélesítése és oly közös intézmény létesítése czéloztatik, mely bentünket még inkább az egységes államfelé terel, addig nem számíthatunk arra, hogy bizalommal fogadjuk e törvényjavaslatot, hanem azt mint közöngunk ellen intézett támadást egyenesen vissza utasítjuk. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Orosz foglyok sorsa.

Egy tekintélyes angol lapban egy orosz politikai fogly szomorú dolgokat beszél el fogságának idejéből. Fogsága harmadik napján történt, hogy a cellába, a melyben többek voltak, egy új foglyot zártak.

Az új vendég arca borzasztóan me volt és iszonyatot kellett, a mint éles tekintetét

körülhordozta a szobában. A ciklikiró nem sokat tördött vele, hanem ledőlt és aludni kezdett. Nejeiről meg gyermekeiről álmodott, s így nagyon rosszul esett neki, midőn felkeltette az első beszürott napugár, s körül nézte s egyszerre iszonyodva kiáltott föl. Észrevette, hogy vértócsában fekszik.

Egyik társa a kiáltásra fölkel, míg a másik látszólag tovább aludt. Ezt is fölakarták keltetni és köpenyegét, a melylyel takaródzott, fölemelték; ekkor borzadva látták, hogy az előttevaló napon odazárt új vendég fekszik előttük, holtan. — El volt vágva a nyaka.

A foglyokat nagy izgatottság szállta meg és az esetről azonnal jelentést tettek. "Az első, aki jött — írja a "politikai fogoly" — a felgyelő volt. Félig álmosan benézett az ablakon, felnyitotta az ajtót és bekialtotta: "Egyenkint kifelé!"

A foglyok ezután katonák őrzete mellett egymásután kimentek a cellából. Én és a felgyelő, mondja a ciklikiró, utolsóknak maradtunk.

A felgyelő és azt kérdezte, hogy mi vagyok. Miután megmondtam neki, megkérdezte az irnokot, hogy miért hoztak engem ide? Az irnok azt mondta, hogy azért togtott el, mert igazolványaim nem voltak rendben, mire a felgyelő meghagyta neki, hogy vezessen a fűrdőbe, adja vissza a saját ruháimat és vigyen a nemes emberek cellájába. A "politikai fogoly" erre megkönnyebbülten lélekzett föl. Viasszakapta saját ruháit és egészen más társaságba jutott.

Társai itt is közönséges gazemberek voltak. Egyik egy herceg, a szeretője férjét gyilkolta meg, a másik, egy rendőrbiztos, nagy családokat követett el, a harmadik felgyújtotta a saját házáat, hogy a biztosítási szöveget fölvehesse, a negyedik, egy pap rablásért volt elzárva.

Az épületnek ebben a részében voltak magánzárkák is, a melyekbe a súlyos bűntettelt gyanúsítottakat zárták a bírói eljárás megkezdése előtt. Ide hozták azt a foglyot is, a melykre gyanuja vala az őrségnek, hogy ő követte el az előző napon a gyilkosságot. Azért keveredett a gyilkosság gyanujába, mert ruhája, daczára annak, hogy a sarokban fektűt, véres volt.

Egy pár nap múlva azután a következő vallomást tette: A fegyháznak abban a részében, a melyben a meggyilkolt is volt, a foglyok az ágyak alatt alagutat akartak ásni, hogy azon át megmenekülhessenek.

A munka már csaknem készen volt, mikor nagy vizsgálatot tartottak és három embert éppen munkában találtak. Kiderült azután, hogy egy fizetett kém volt közöttük, a ki elárulta őket. Eközben folyvást nagy foglyozzállományokat indítottak utnak Szibériába és már azt hitték, hogy valamennyi Szibériában van, a ki az esetről tud.

A kémet is utának akarták már küldeni, mikor egyszer összerúgult az egyik emberrel, a ki szintén részt vett az alagutat ásásban, de betegség ürügye alatt még sikerült neki kikerülni a szibériai utat. Kég érzett boszuját elégitette ki, mikor elmeszette a kém nyakát. A szerencsétlent életfogytiglan tartó fegyházra ítélték.

Románok gyűlése.

Kolozsvárt, febr. 26.

(Saját tudósításunk.)

A gyűlés a szabadban a belszen-utca 6. sz. ház udvarán tartott meg.

A közönség túlnyomó nagy részét helybeli földművesek képezték, — s így azok inkább a kolozsvári kétvizközét és Kolozsmónostort képviselték, mint sem Kolozsvármegyét. Az ugynevezett intelligenciából 26-ot

számítottunk meg, ezeknek is egy része a hetivásárunk bejöttékből telt ki.

A gyűlést Coroján Gyula helybeli ügyvéd nyitotta meg, felhíván az egybegyűlteket, hogy miután Boheczel betegsége s még "más okból" nem jelenhetvén meg, válasszanak elnököt.

Corojánt egyhangulag elnöknek megválaszták, beszéde folyamán sürtn használgja, hogy "Rumun remunem" (oláhok maradjunk) kifejezést, melyre mindannyiszor megkapja a Szetreaszkat. Fejtegeti, hogy ezután az oláh gyermekek először magyarul fogják tanítani, és csak azután tanulhat meg oláhul, ha egyáltalán kedve lesz rá már akkor. Van-e ugymond — Európában vagy volt-e a történelemben állam, mely az apák nevelése alul elvonta a gyermeket. Beszéde folyamán megmagyarázza, hogy mire való lesz a választandó megvegy "Electoralis Club". Az elect. Club kötelessége: minden jogos eszközzel küzdeni a kisdódvási törvény meghozása ellen; fenntartani a román nép folytonos érdeklődését jogai és kötelességei iránt és ellensúlyozni az E. M. K. E. hatását.

Ezen Clubba megválasztattak:

Elnök: Coroján Gy., tiszteletbeli elnök Boheczel S., titkár dr. Ilea Györgye; vál. tagok: Szilassiu, Podoba, Almesán, László, Lázár, Hosszu, Tulliu stb. urak.

Ezután Ilea ur lép a podiumra és beszél. Sürtn emlegeti "Hunfalvy et Comp"-ot, Csiky, Herman Ottó, Irányít és sok más "chauvinist" magyar"; végül kirukkol Mocsarival és hatást kelte kiáltja: "Ez az igazi magyar!" Azután felolvassa Mocsarinak egy a tárgyira tartozó beszédét, természetesen élénk helyeslés között. Hangsúlyozza, hogy a román nép egy nem ignorálható faktora a magyar államnak; továbbá, hogy a "magyarizálás" ellen mint gránit szikla fog állani a román nép stb. — Beszédek alapigéje: "Timeo danaos et dona ferentes."

Utána Blaga János gyéresi pap beszélt. Majd újra Coroján vette át a szót és eközben történt egy kis incidens, melyet ők ugyan csak fel is használtak. Valami éretlen gyerek a szomszédból egy követ dobott át a kerítésen, mely az elnöki asztal mellé esett. Nosza! lett erre kiabálás: "Ime, a kultüregylet!" "Ime, a magyar műveltség!" stb. És ezen kifejezéseket Podoba úrúkt zúgták a nép közzé. Majd Coroján ur hangsúlyozta beszéde további folyamán, hogy az ők fegyverök nem a "kő" mint a magyaroké. — Am mi azon nem csodálkozunk, ha C. ur egy suhancz által dobott egy kő látására közöszart lát, de kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy a művelti polgárságot nem lehet egy suhancz neveletlensége miatt elítélni.

T-i.

A gyűlés után.

Mikor az utolsó, a kisdódvási törvényjavaslat ellen irányuló beszéd is elhangzott, megmozdult a gyűlékezet. Alkotó elemei kezdtek külön válni. Corojanu és még egy pár román "hazafi", 10—12 kopott dászkel s a booskoros tömeg, a kik a gyűlés után sem voltak okosabbak, mint a gyűlés előtt.

A gyűlékezetet a kapu előtt ngy tömeg várta, kiknek egy részét fiatal emberek képezték, de a kiket nem annyira a tüntetési kedv, mint inkább a román "nemzet" iránt érzett kíváncsiság vitt a gyűlőhelyiség elébe.

Délután fél 1 órakor megnyiták a kapuk és azon Fáy rendőrbiztos 4 rendőr élén tört ki, a kikhez, rendőrbiztosok, alkapták, és városi irnokok is csatlakozván — sikerült a kaczagó tömeget hátra szorítani. Mikor a tér meglehetősen üres volt, nagy melletel és bátor tekintettel lépet ki Corojanu, oldalán

nehány vigyorgó popával, a kik az abezugolásra, a fűtlyre és a nagy lárma, mely gyulólódva hangzott feléjük, leemelték kalapjaikat. Csak a rettenthetetlen Corojanu nem nézett senkire. Ő tört hazafelé és ehangok zúgtak utána:

— Corojanuluj, advocatuluj, abezuguluj,

Ezalatt a szük kapu nyílán a tolongástól megrekedt "testvérek" zsvaja magára vont a figyelmet. Ugy zsufolták egymást a kapunyíláshoz, hogy szinte megpukkadt egyik másik. A szemléltető tömeg gyakran hangos kacagásban tört ki, mikor egy-egy topongyos bocskoros alakot lökött ki a hátul taszigálódó tömeg és az pálinkás fejfel támolygott a vezetőik után.

— Áhá, hát ezek kritizálják, a magyar országgyűlést? Ezek akarnak parancsolni ebben az országban — hangzott mindenfelől — czifra szólásmódok kíséretében a megjegyzések zápora.

Ezalatt a tömeg folytonosan abezugolta román testvéreinket és fűtlyt nekik nemzeti zsuakátakat. — Fáy rendőrbiztos ur megokalta a lármat és néhány sipot ünnepélyesen lefoglalt. Ekkor már az utolsó gyűlésező "testvér" is elvonult a piac felé; hová az ifjuság és a néptömeg tüntető zsvaja kísérté. A "Nemzeti szálloda" ablakából néhány kíváncsi fejcske bukkant elő. A tömegből valaki román testvért ismert fel az egyikben, a ki valószínűleg csak a bálra jött be, a mely tudvalevőleg nincs összefüggésben a gyűlékezéssel. Hanem ezt a körülmenyt nem igen respektálták az ekkor már százakra szaporodott tüntetők. Egyszerre felhangzott az: abezuguluj románuluj prokátululuj!

Erre a kétes megtiszteltetésre a felismert "testvér" szépen becsukta ablakát.

Az ifjuság és a nép még egyideig abezugolt, de eszeágában sem volt senkinek, hogy valami törvényellenes kihágásra adja magát. Mindazon által a rendőrség felsőbb parancs folytán hős Fáy vezérlete alatt egy kis taszigálódást inscenizozott.

A rendőrség persze, most is durva, most is tapintatlan és most is ügyetlen volt, mint mindig, a mikor valamibe beleavatkozott.

Önvallomások.

A párisi "Figaró"-nak szokása időnként kérdésekket ellátott blankettákat küldeni a világ jelesebb embereire, azon czélból, hogy azok adják meg a feleleteket. A nevezett franczia világ lapnak eszébe jutott, hogy Kolozsvárt is van néhány nagy ember ezeknek is küldött ilyen blankettát. Miután amugy is a nyilvánosságnak van szánva az érdekes önvallomás, a Figarót megelőzve közöljük — név nélkül.

A kérdések és feleletek a következők: — Minő hivatalt szeret leginkább viselni?

— Várasgazday hivatal!

— A gazdaság melyik ágával szokott előszeretettel foglalkozni?

— A tiglia gazdaság ágazatával.

— Van-e kedvencz mellékfoglalkozása?

— Niha verseket irak és jelentéseket az

Glória!

Jó, jó, tehát szebben mondva a magam asszonya vagyok. Elszöktem a nagybátyámtól a ki egy ördög egy gonosz lélek! És tudja-e hogy a pénzem kezelésével Barrable ur van megbizva?

Ne mondja!

De igen, azonban jelenleg rossz lábom összevesztünk, ő azt kívánja tőlem, — hogy olyan háznál lakjam hol az aszonyok kötnék, varnak, horgolnak és zongoráznak, de én nem akarok olyan helyre menni!

— Barrable ur a tutora? — kérde Dik.

Oh, nem! hogy volna az. Én vagyok a saját magam tutora és őre. De az ő atyja ősmerte az én nagybátyámat mielőtt az Angliát elhagyta, és így csupa jó indulatból gyötörök miattam — és gyötör engem!

Egy ideig hallgatnak. Dik azt gondolja magában, hogy ha esetleg Barrable ur ő léha viselkedését Harvest Gloryval szembe megtudná, és ellenőrizné, az nagyon alkalmatlan és kellemetlen dolog lenne.

Glory szakitja félbe tündődését azt mondva:

— Ffollított ur, nagyon szép kis baba volt maga, mit tud róla? Én azt gondolom, hogy nagyon szép lehetett.

És a szögény gyermek, lassanként, a nélkül, hogy valamit tudott volna róla, viselkedését Harvest Gloryval szembe megtudná, és ellenőrizné, az nagyon alkalmatlan és kellemetlen dolog lenne.

Glory szakitja félbe tündődését azt mondva:

— Ffollított ur, nagyon szép kis baba volt maga, mit tud róla? Én azt gondolom, hogy nagyon szép lehetett.

És a szögény gyermek, lassanként, a nélkül, hogy valamit tudott volna róla, viselkedését Harvest Gloryval szembe megtudná, és ellenőrizné, az nagyon alkalmatlan és kellemetlen dolog lenne.

Glory szakitja félbe tündődését azt mondva:

— Ffollított ur, nagyon szép kis baba volt maga, mit tud róla? Én azt gondolom, hogy nagyon szép lehetett.

AZ „ELLENZÉK TÁRCZÁJA“.

1891. Február 26.

Az a leány.

Angolból fordította: Amica.

IV.

(Folytatás.)

(14)

Ha legközelebb meglátod veregesd meg a hátát helyettem. Nekem tetszik a modora de ha a Mari szavát elhinnéd: Oh és — azt mondta, hogy ez a Westray népség néhányat kivéve olyan egyhangu pletyka félek!

Reméljük, hogy te és én a kivételek között vagyunk mondja Dik nevetve.

Kevés idő múlva oszlani kezd a társaság.

Néhány leányt, kik kisebb nagyobb mértékben egy vonalban laknak Ffollított Dik kísér haza, arczkifejezése meglehetősen üres, s gondolatai messze járnak tőlük.

Az egyik leány, ki a Robinsonék lawn — tennis mulatságán balsa rózsza pirosságra fárasztotta magát azt kiáltja:

— Oh istenem, istenem — ni az a leány!

Igen az ő volt, ugyan abban a fehér ruhában; de mióta Dik nem látta, némi szépités történt rajta, amennyiben egy nagy bokréta pipacsot tűzött a kalapjára és a kebléhez. Tartá a könnyű és bájos fejét egyenesen és méltósággal tartja; járása könnyű, ruganyos, ámbár egy kissé szabadabb mint a milyent a városi közmegegyezés korrektnak szokott mondani. Röviden köszön Diknek, ki kalapot emelt előtte, de nem állhat meg, mert Champneys, kisasszony erősen szorítja a karját.

Harvest kisasszony hátra néz a kutyájáért, fűtlyint neki és azt kiáltja:

— Tacsók, gyer ide!

A társaság tovább halad; az elszörnnyűködés némasága uralkodik közöttük, és ekkor a legbátrabb kisasszony azt mondja a mamájának:

— Mama — Ffollított ur — hallották, hogy mit mondtott?

A mama csak a fejét rázza; de Dik azt kiáltja:

— Én nem hallottam! — és aztán olyan ingerülten, a hogy tehette, egy másik kisasszonyhoz fordulva azt tevé hozzá: — »Az az hogy igen — hallottam! Hát aztán Laura kisasszony, ugyan mi van abban!

VI.

Miután a jég meg volt törve, Harvest kisasszony és Dik gyakran találkoztak.

És az sem valószínű, hogy míg Dorka a Dik világosan kifejezett bámulatára oly fagyos válaszokat ad — addig az az udvarlás fel hagyjon. És nem is cselekszi; a hódításnak és szépelgésnek mindenféle módját megpróbálja, de Dorka oly közönyös azok iránt, a milyen az anyja kedvencz kanári madara lehetne.

Dik jó fiú, és nem haragszik, — és nem gyűlöli Dorkát érte; de meghökken és nyomott kedélyt — ez oly szokatlan dolog — a mi soha sem történt meg vele egész életében.

Hiszen ő nem sokat kíván Dorkától; csak azt, hogy jöjjön egy kis izgatóságba midőn ötlet látja. Ha csak egyszer látna olyan állapotban, érzelmeinek ez a tulságos feszültsége rögtön megszűnne. De ördög vigye el a dologat, eszébe sincs, hogy az izgatóság legkisebb jelét mutassa!

Tehát, nagyon természetes, hogy időközben a Harvest kisasszony bizalmasa

tében és szavaiban igyekezzék mélyen megsértett hűségára vizsgálatot kéri.

Együtt kocsiakznak a kis ponykocsijában — az ösvéreket nem ő hajtja midőn Dik vele van. Együtt sétálnak, csolnakáznak, lovagolnak, halásznak mert Fladdeni parkon egy kis folyó szalad keresztül, néhány tó is van ottan, és a tenger csak öt mértföldnyire van az országtutól. Piknikelnek, úgy lopeznek el mint a rossz gyermekek — nem azért mint ha a leány félne, de azért mert Dik fél, hogy megtálatják őket együtt látni. Pompassan találják magukat egymással. Nem csapodárkodnak, és nem veszekednek; de egymás társaságát kimondhatatlanul élvezik. A leánynak roppant nagy készlete van a hízlegetésből, mit tudva vagy öntudatlanul vet, pazarol, és annak elfogadására Diknek roppant tehetsége van.

Barátságuk ártatlan. A leány szándékának a tisztasága, vele született nemessége, jellemének a szilárd bátorsága, és Diknek az öntudatlan szemléldőzése tiszteletben artják ötlet.

Ösztönszerűleg tudja, hogy mikor mondhatja neki — "Glory, drágám!" és mikor nem. S bár milyen ártatlan legyen valójában ez a mulatság azért nem kevésbé veszte delmes.

Westrayre csak ugyan rá illik az a név hogy pletyka fészék, "Harvest Gloria" mondják lehetséges e, hogy egy ilyen nevétsége nevű leány úgy érezhessen mint a többi leányok?

Mit gondoltak a szülők, hogy ártatlan gyermekükkel azt a tréfát tzték s egy áldásos böszöntendő emlékre ilyen névre keresztelték? — ("Harvest" angolul — aratást jelent).

Épen olyan mint ha engemet "palaoznak" kereszteltek volna! kiáltja Green Irén kisasszony.

De Glori nem tudja, hogy róla így beszélnek.

De Glori nem tudja, hogy róla így beszélnek.

De Glori nem tudja, hogy róla így beszélnek.

De Glori nem tudja, hogy róla így beszélnek.

De Glori nem tudja, hogy róla így beszélnek.

kettes Tanácsnak az igi testek fagyatkozása!

- Milyen ön?
- Sütit mint icczaka! Szip barna fia!
- Bajuszt visel-e?
- Persze! Kicsi hegyest!
- Szakállat?
- Szip tükist!
- Mi szeretne lenni, ha nem volna az, ami?

— Ürminy graf borvizes bor mellett a Bikásban.

- Mit tart ön nagy szerencsétlenségnek?
- A szina égést!
- Mi a kedvenc olvasmánya?
- Az „Ellenzék”.
- Kedvenc színe?
- A hirtelen barna!
- Kedvenc hőse és hősnője a világtörténelemben?

— Kovács Gyula (a druszám) és Hunyadi Margit.

- Vannak önnek gyöngéi?
- Olyan nincs!
- Mi különösen erős oldala?
- Olyan nincs!
- Kedvenc étele és itala?
- Angadzsó! Bozsonyicza, dalauzi.
- Mire gondol leggyakrabban?
- Házvételre!
- Minő művön töri most a fejét?
- Hogyan lehet egy városgazdából földmívelésügyi minisztert fabrikálni? — — —

II.

A második önvalomás így hangzik:

- Minő hivatalt szeret leginkább?
- A ügydíjaztatást.
- A férfi tulajdonok közül mi nyeri meg leginkább tetszését?
- A királyi tanácsos cím.
- Mit tart ön legnagyobb szerencsétlenségnek?

— Ha az embert korteskedésbe ugratják.

- Mi önnek a gyenge oldala?
- Nem szeretek a magam lábán járni.
- Mi a kedvenc olvasmánya?
- A Benel Feri cikkei.

— A világtörténelemben kit tart ön a legnagyobb hősnak?

- Bach minisztert tartottam eddig, de ezután másképp lesz.
- Dolgozik ön jelenleg valami munkán?
- A mézárások szarvát akarom le-törni.

- Hisz ön a feltámadásban?
- Igen, de a polgármesteri hivatalban csak a jövő választásig.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, február 26.

— **Rákóczi-emlék.** Több kolozsmegyei birtokos és az erdélyi r. kath. status igazgatótanácsa méltánylandó kezdeményezést tett. Ugyanis mint általában tudva van a Kolozsvárhoz nem messze eső, s a gyalui országot mentő nem az ugynevezett Rákóczi-emlék-ozlop, melyről a népmonda azt tartja, hogy az emlék által jelölt helyen esett el II. Rákóczi György az 1680 évi május 20-án a török ellen vívott ütközetben. Több kolozsmegyei birtokos azzal a kéréssel fordult a r. kath. status igazgató tanácsához, adna arra nézve véleményét, hogy való-e ama történelmi tény, hogy II. Rákóczi György tényleg ez emlékoszlop által jelölt helyen esett el, mert az esetben, ha ez hiteles adatokkal kimutatható — ezen emlékoszlopot restauráltatni szándékoznak. Az igazgatótanács a kérdésre vonatkozólag megkeresést intézett Erdély nagyhatalmú történetírója Kövály Lászlóhoz a végett, hogy ő, mint erre leghivatottabb adjon véleményt a kérdésről. A Kövály László által adandó véleményhez képest fognak aztán az emlékoszlop helyreállítása iránt intézkedni.

— **Az erdélyi gazdasági egyesület** állatkállitási végrehajtó szakosztálya 1891-ik év február hó 28-án délelőtt 10 órakor ülést tart az egyleti irodában.

— **A fillér egyelet** ez évi táncszertélyét március 14-én a stadler kertben tartja meg. A meghívókat a rendezőség a napokban szétküldi. Előre is felhívjuk a kőnség figyelmét e mindig sikerülni szokott kedélyes mulatságra.

— **A kolozsvári kereskedelmi bank** tegnap tartotta nagy érdeklődés mellett közgyűlését. Ez alkalommal az igazgató-ság 5-ik üléstől számlolt be a részvényeseknek 82000 frt tiszta nyereséggel, melyből a részvényeseknek részvényeik után 6 százalékos szavaztatott meg. Két igazgatói és egy felügyelői állás töltetett be ezúttal. Az igazgatói állásra legtöbb szavazatot kaptak Gróf Beldi Ákos főispán, Sigmund Dezső és Benkő Mihály; a felügyelői állásra Schwartz Ármán a budapesti Iparbank elnöke és Poszler Gyula urak. Így tehát igazgatók lettek Gr. Beldi Ákos 500 szavazattal Sigmund Dezső 371 szavazattal, felügyelő Schwartz Ármán.

min. E szép fejlődésnek indult bank részvény tőkéje jelenleg 142000 frt mely összeg tényleg be is van fizetve. A közgyűlés meghatalmazta az igazgatókat, hogy százötven ezer frtra emelje meg ez évi bevételeket melyekkel a részvények további kibocsátását be is fejezik.

— **Nemzeti színház.** Tegnap este Megyeri Dezső betegsége miatt a „Válás után” helyett a „Párisi élet” című operette került színre. Az előadáson meglátszott, hogy hirtelen vették elé minden próbát nélkül. A főbb szereplők külömben, mint Örley, Pusztai, Váradi, Szathmáry elkövettek mindent, hogy élvezetessé tegyék az előadást.

— **Értesítés.** Az alsó-szénutcai gyermekkert a téli szünetidő lejártával folyó év március 2-án megnyitják a kisderek befogadására, melyről az érdekeltek t. szülők tisztelettel értesítetnek Kolozsvárt 1891 február 26.

— **Népesedés a temetőben.** A kolozsvári temető bizottság a napokban adta be jelentését a törvényhatósági bizottsághoz, melyből mint közérdeklődő adatot felemlítjük, hogy az 1890-ik év folyamán a kolozsvári köztemetőbe összesen 883 halott temettetett el, 93-al kevesebb, mint a megelőző évben. A halottak országa tehát a múlt év folyamán is jelentékeny kontingenssel népesült meg. Tekintve a népesség számát a halálozások 3 százalékat teszik ki az összlakosságának vagy is minden ezer lélekre 30 halálozás esik.

— **A siketnémák intézetének** Schiffbumer Samu besenyői járási főszolgabíró szelvényes gyűjtés gyánant 7 frt 73 kr, Molnár Gábor főszolgabíró Maros-Vásárhelyről szelvényes gyűjtés gyánant 7 frt 7 kr és Nagy József csik szent-mártoni főszolgabíró szintén szelvényes gyűjtést 10 frt 85 kr adományt küldött. Az intézet felügyelő bizottsága a nemes szívű adakozóknak hálás köszönetét nyilvánítja.

— **Rendőri hírek.** Sebes hajítás ellen tegnap szözlött hírvonatunkban. Ma a főtéren egy fiakkor elgázolt egy asszonyt, a ki jelentékeny sérülést szenvedett. — Bodorgó tejes szerkezet szállítottak be a rendőrségre, mint gazdátlan jószágot. Azonban kiűnt, hogy a szerkezet igen is van gazdája s az egy bányakutkai birtokos tulajdona, kinek kocsiát átvette a talált jószágot. — Kémény tűz volt ma reggel 8 órakor belszen-utca 3 sz. a., a román gyűlés helyének szomszédságában. A rövid időn kivonult tűzörség elfojtotta a tüzet, mielőtt az nagyobb bajt csinálhatott volna. A kéménytűz Lőrinczi László kéményseprő kezelése alatti háznál keletkezett.

— **Gyergyó Szt.-Miklósról** írják: Bucsú bankettet adott az idevaló értelmiség e hó 11-én. Csik Szeredából Sz. Udvarhelyre áthelyezett László Domokos kir. Törvényszéki bíró tiszteletére, ki a mint tudva van sok érdemet szerezett a Csik-gyergyói birtokrendezési ügyekben azok gyors és alapos lebonyolítása körül, a ki társas életünknek is egyik kiváló disze volt távozása azért jogi és társaséletünkre nézve egyaránt veszteség. Kísérje őszinte szerencse kívánságunk új állomásán az általános köztisztvislet és szeretetben álló bíró urat!

— **A konstantinápolyi kirándulás** iránt nagy az érdeklődés és így remélhető hogy a kirándulók is részestlni fognak azokban az előnyökben, melyekben a menetgyűjrodra által rendezett konstantinápolyi utazások alkalmával a turisták részestltek. Ez előnyök különösen abban állottak, hogy a magyar turisták kitűnő helyet kaptak a szelámlíknál megtekinthették e szultán palotát, rendesen zárva tartott kincstárát stb. Azok a kik a hálókocsiban magoknak helyet kívánnak fenntartani, jól tesszik, ha ebbeli igényeiket a menetgyűjrodánál eleve bejelentik. Programot bárkinek küld kívánatra a Kolozsvár városi menetgyűjrodája.

— **Olvasónak.** Azt a szép gyászbeszédet a korán elhunyt H. H. sirja felett, Friedlber Ignác szólnoki neolog pap mondta.

— **Deésen a román gyűlés** mintegy 49 ügyvéd és pap, s mintegy 3-400 földmives részvételével szerencsésen megtartott. Elnöklét Mann Gábor deési ügyvéd, jegyzőit Hosszu Miklós hosszurúti birtokos választották meg. Elnöknek Mann Gábor, utána Munteanu Ágoston ügyvéd, Pap János iklódi esperess és végül dr. Mihály Tivadar beszéltek. Először szervezték a kisderek törvény ellen, s az erre vonatkozó felirati javaslatot elfogadták. A szónokok tárgyalások és mérsékelték voltak, kivéve Mihály urat, ki marokkal szórta a kedélyvilámitó szóvirágot. A gyűlés 11 óráig tartott, a u. fél 1 óráig tartott, reá nagy áldomás következett.

— **Március 15.** Az 1848 évi március 15-iki események emlékét Gyaluban is a nagy naphoz méltóan fogják megünnepelni. Az ünnepély programja következő lesz: 1. 1891 évi március 15-én d. e. fél 9 órakor alkalmi isteni tisztelet a gyalui ev. ref. templomban. 2. Ugyanaznap délután 4 órakor a gyalui várkastély termeiben emlék ünnepély a következő sorrenddel: a. Nyitány előadva a gyalui zenekar által. b. Elnöki megnyitó. c. Ének: „Isten áld meg a magyart” éneklő a gyalui dalkör. d. Szavaltat: Nagy Anna k. a. által. e. Magyar népdal: előadja a gyalui zenekar. f. Alkalmi felolvasás: tartja nt: Deési Gyula. g. Ének, magyar népdal: éneklő a gyalui dalkör h. Szavaltat: Egyed Miklós által. i. Ének: „Hajdának rendületlenül éneklő a gyalui dalkör.

— **Közeledések.** A nagybányai bányakertben Guzman János, óradnai bánya

és kohóhivatal vezetésével megbízott kohótisztet bánya- és kohóhivatal főnöké; Reményik Lajos IV. oszt. kohótisztet pedig III. kohótiszté neveztek ki.

— **Uj sorsjegyek.** Wekerle Sándor dr. pénzügyminiszter a képviselőház szerdai ülésében terjesztette a már expozéjában jelzett törvényjavaslatot, mely felhatalmazza a pénzügyminisztert, hogy a magyarországi evangélikus református közalap és a magyar honi ágostai hitvallású evangélikus egyház-egyetem haszoncélú egyesített alapja által közösen felveendő, nem kisebb névértékű szülő kötvényekre osztott és nyolcz millió forint névértékű nem nagyobb összegű nyereséménykölcson kötvényeinek kibocsátását oly felvétel alatt engedélyezhesse, ha a kölcsön felvételére vonatkozó s eléje terjesztendő ügyiratokból bizonyosságot szerez az iránt, hogy a kölcsön felvételének módozatai egy a közhitel igényeinek, mint az elérendő célának megfelelőek.

— **A kir. táblák és a technikusok.** A közoktatásügyi miniszter a napokban rendeletet bocsátott ki a műegyetem rektorához, melyben kifejti hogy azok a műegyetemi hallgatók, kiknek apjuk kir. táblai bíró vagy bírósági alkalmazott, az áthelyezés követeztében kárt szenvedének, ha május 1-én tul itt kellene maradniuk. Ezért a miniszter megengedhetének tartja, hogy az ilyen műegyetemi hallgatók lezárókönyveit az idén kigevélesen április hó végén aláírhatók legyenek. E kedvezményről a rektor hirdetmény útján értesítette a műegyetemi hallgatókat.

— **Kinek kell ingyen szőlővessző?** A földmívelésügyi miniszter rendeletereint mindazok az egyseletek, szövetkezetek, községek, melyek kötelezik magukat, hogy szőlőtelepet létesítsenek s ebbeli szándéukat legkésőbb február hó végéig bejelentik, a f. év tavaszán díjtalanul kapnak szőlővesszőket. A bejelentés alkalmával azt is közölni kell, hogy az illető községnek vagy szövetkezésnek mennyi amerikai szőlővesszőre van szüksége.

— **Jubiláló ezred.** A Nagyváradon államászó József főherceg nevével elnevezett 37-ik gyalogezred, mely a városnak egyuttal házi ezrede, októberben ünnepli meg alapításának százötvenedik évfordulóját. Az ezred tisztikara a jubileum napján nagy ünnepélyt rendez. A jubileumra megjelen az ezred dícsőségeiben és nyert csatákban gazdag története is. Ez évben még öt ezred jubilál.

— **A londoni asszonygyilkosság** ügyében a tárgyalást egy londoni távirat szerint, elhalasztották. — Saddler ellen sok terhelő körülmény merült ugyan fel, de bizonyítékok hiányában valószínű, hogy szabadon fogják bocsátani.

— **Románosító pópá.** Petreszku Miklós remetei popa pánszláv érzelmeiről és magyarellenessé igatásairól már nem egyszer írtak a lapok. Most ujabbán azt írják, hogy Petreszku a remetei gör. kel. iskolából kitiltotta báró Ambrózy Lajos magyar cselédeknek gyermekeit, mert azok nem tudtak románul. A románul nem tudó magyar gyermeket kitiltja az iskolából.

— **Egyetemi index arezképpel.** A bécsi egyetem tanári kara már a múlt évben elhatározta, hogy az egyetemi hallgató lezárókönyvét arezképpel lássa el. Ezt a határozatot — mint Bécsből írják — a közoktatásügyi miniszter jóváhagyta és az a legközelebbi tanévvel életbe lép.

— **Mentés a sírból** Szenzációs esemény képezi az Unióban — mint New-Yorkból távirják — közbeszéd tárgyát. E hó 4-én ugyanis a jeansvillei kőszénbányában nagy szerencsétlenség történt, mely alkalommal számos bányász életét veszítette. Hatósági bizottságot küldöttek ki, mely katonaságot hívott, hogy az áldozatokat napvilágra hozza, és hogy a kiterjedt harletoi után kutassanak, az egyik tárnába négy előbányászra bukkantak. Február 4-ike óta tegnapig, tehát husz nap óta voltak a külvilágtól elzárva, félig beödlött földalatti tárnákban fogva. Mindnyájan teljesen elerőtlenedve voltak és alig tudtak járni. Mint mondják, „zörnyű éhséget és szomjúságot szenvedtek. Nehány napig meghalt társaik elelmi készleteiből éltek, ezután pedig megitták a bányalámpásokban levő olajat s midőn már az utóbbit is felemészítették, ajkaikat a bűzhődt bányavízhez érintették. A megmenekültek egyike langyel és Matuskovits a neve, a többiek magyarok. Valamennyőket kihúzták a tárnából s frissítővel látták el. Most már mindannyian jól érzik magukat.

— **Kozákok és kivándorlók harca.** Mint Hamburgból távirják a Fremdenblatt magánúton arról értesül, hogy Katowitz mellett Lawkow orosz vasuti állomáson egy csapat kozák és 250 Brazíliai kesszülő kivándorló között véres összeütközés történt. Számos ember sebesülése után a kivándorlókat harezképtelenné tették és visszazsárolták az ország belsőjébe.

— **Gyémánt a lappok hazájában.** Rabot Károly francia utazó a lappok érdekességét azzal a fölfedezéssel növeli, hogy hazájokban, a Pasviks-völgyben gyémántot lehet találni, tehát az északon gyémánt-mezők vannak. Az igaz, hogy nagyon kicsi darabot találtak eddig s így ezen apróságnak csakis tudományos értéke van, hanem a kis gyémántok mellett nagyok is akadhatnak.

— **Féltreértet meghívóelő viszhívó.** Bukaresti távirati hírek szerint igen komoly következményei lettek a bécsi német nagykövet legutóbbi estélyének, hol Vakareshu román követ fia belemagyarázta magát az atyjának szóló meghívóba, s hivatalos vendég kényes helyzetébe jutott. A követ fia, ki attaché a bécsi román követség-nél, a romániai kormány most visszahívta Bukarestbe, ezzel azzal lezárta a fiatal urnak, ki elég naiv volt magára érteni az atyjának szóló meghívót.

— **Elsüllyedt gőzös.** San-Francisco-ból távirják, hogy az ottani kikötő szikláin az „Elisabeth” nevű amerikai gőzös hajótörést szenvedett. A kapitány és tizenhét tengerész a vízbe fullt; három matróz, továbbá a kapitány neje és gyermeki szerencsésen megmenekültek. Egy kiküldött mentőhajó felfordult s a legénység a vízbe fullt.

— **A hó kihordásának költségei.** Lassankint megtisztítják a budapesti utcákat a tömördek hótól, mely a közlekedést heteken át akadályozta. A hó kihordásának költségei a fővárosnak már eddig is sok pénzébe kerültek, de az eddig kiadott összeg még jóval növekedni fog, mert eddig még csak két kerületben, a belvárosban és a Lipótvárosban, fejezték be a hó kihordását, míg a többiekben még javában folyik a munka. Februárban 69 ezer forintba került a hó kihordása, az összes költségek pedig már 134 ezer forintra rúgnak.

— **Szerencsétlenség egy vadászaton.** Nyitra-Zsámbokrétól egy vadászaton, hogy Nemes-Kosztolányban, Kosztolányi nagybirtokos uradalomában, nagy hajótörés történt a napokban vaddisznóra. A hajókörből egy vadnak kifutott s oly közel jutott egy hajtóhoz, hogy az ember elérte fejszéjével, melyet ijedében olyan ütést mért a fejére, hogy a nagy állat összerogyott. A hajtó erre vérszemet kapott s elkezdte a vadnak fülét rángatni, eközben a kam lábra állott s hirtelen megröghanta a hajtót, felhasította a hasát. A szerencsétlen ember most élet-halál közt lebeg.

— **Ritka beteg** van ápolás alatt a Szent-János kórház megfigyelő osztályában. Ez a beteg egy nyitramegyei szüléstől cirrkuusz-akrobata, ki legutóbb Barnum amerikai társulatának volt tagja. Egy este, a mint maga is megvallja, egy kicsit be talált punci-szoni és nem bírva kiszámítani azt az ugrást, melyet a tizenkét méternyi magas trapézról a vágatól 10 határa kellett tennie, lezuhant. Akkor rögtön fölkel s a mutatóvált másodszor is megpróbálta s ez alkalommal sikerült is. Nehány nap múlva azonban súlyos beteg lett, hetekig eszméletlenül fektett s jobboldalán nagy foku bémulus mutatkozott. Így tért vissza hazájába és a II. belgyógyászati klinikán vettette fel magát. Itt újabb meglepő tünet jelentkezett, t. i. szédülési rohamai alkalmával fejének azon a helyén, a hová esett, vagyis jobb halántékán vért izdadt. A szegény ember iszonyu kínjában felakasztotta magát, de elég jókor levágták. Minthogy különben is buskomorság jelei mutatkoztak rajta, a Szt-János kórház megfigyelő osztályára vitték, hol Laufenauer tanár traumatikus hisztéria jelenlétét hipnotizálta a beteget. Egyszer megparancsolta neki, hogy hagyja abba a vérizást és legyen egészséges és az akkor még súlyos beteg jókedvűen és egészségesen kelt fel ágyából. Más alkalommal viszont Laufenauer sugalmazására vért izdadt a beteg, kinek állapota egyébként napról-napra javul és rövid idő múlva el is fogják bocsátani a kórházból.

— **Uj fegyver a tüntetések ellen.** Filippopolban az ottani gimnázium ifjúsága pár nap óta hadi lábon áll tanáraival. Mint a bolgár fővárosból táviratozzák, tegnap annyira ment az ifjúság, hogy zavaragsóktól lehetett tartani. A tanulók több tanár bántalmaztak és beverték az intézet ablakait. A rendőrség közbelepett és tízi feekendővel szétkergette a tanulókat. A főkolompókat letartóztatták. A rend helye van állitva, de a gimnáziumot ideiglenesen bezárták. A közoktatási miniszter megbízta a főtanfelügyelőt az ügy megvizsgálásával, melyet egyedül és kizárólag személyes gyűlölködésnek tulajdonítanak és mely, ugy látszik, semmi jelentőséggel sem bír.

— **Az ornithológiai kongresszus** tudvalegőleg május havában fogják Budapestben megtartani. A kongresszus magyar bizottsága ez alkalomból május 17-ikétől 21-ikéig kiállítást akar rendezni házi szárnyasainból, oly képen, hogy a külföldi is megismeri e részbeni termelői képességeinket. A bizottság azzal a kérelemmel fordult a fővároshoz, engedné meg, hogy e kiállítást a városligetben rendezhesse amaz épületekben, a melyeket az orsz. gazdasági egyesület az ez év tavaszán rendezendő állatkállitása számára az arlézi kut és az állatkert közt fekvő területen fog emeltetni. A tanács — mint értesülünk — a bizottságnak a kért engedélyt megadta.

— **Amerikába készültek.** Mint egy pozsonyi távirat jelenti, ott ismét 16 árvamegyei egyént tartóztattak fel, kik Amerikába készültek kivándorolni; kétezer frtot találtak náluk.

— **A legyező kiállításra** Bpsten a műbarátok körének élén álló főrangú hölgyek közbenjárására még mindig érkeznek rendkívül becses darabok. Dessewffy Aurel grófné, a kör elnöke, legalább száz legyező átengedését eszközölte ki a kiállítás számára; Pejacevich Katalin grófné, a képzőművészeti bizottság ez idő szerinti elnöke, Zichy Nep. Jánosné grófné, az iparművészeti bizottság elnöke, a ki már régebben saját gazdag gyűjteményét adta át, ma Mária Terézia főhercegné részéről tizennégy, Metteonich Rikárdné hercegné részéről öt értékes darabot, ezek közt Watteaunak egy kerete foglalt, legyezőre való rajzát s egy legyezőt, melyet III. Napoleon adott Eugenia császárnénak nászajándéknak. Bethlen Andrásné grófné az erdélyi arisztokrácia részéről szintén igen becses gyűjteményét szerzett. Mostanig már közel öt százra rug a kiállításra átvett legyezők száma. A termék disztizására is külön gondot fognak fordítani. Dessewffy Aurel grófné, özv Károlyi Alajosné grófné meg fogják tekinteni a termeket, hogy a szépséghez képest sajátjukból szépségeket, kelméket és művészi becsú tárgyakat küldhessenek e célra a műcsarnokba. Andrassy Tivadar gróf nemrég Velencéből hozott gobelinjait és régi kelméit szintén felajánlotta a rendezőbizottságnak. A legyezők elhelyezését Radisics Jenő és ifj. Bathányi Géza gróf már meg is kezdték, kor, származási hely és művészi irányok szerinti sorrendben. A disztizésre Strobl Alajos szobrászt kérték fel.

— **Vasuti szerencsétlenség egy alagútban.** Ittunk már arról a nagy szerencsétlenségről, mely New-Yorkban a negyedik Avenue alagútjában történt. Reggel hét órakor hagyta el a személyvonat a főállomást, honnan előtte egy másik vonat hat hálókocsival indult volt ki. A második vonatban hordárok meg újságáruzó gyermekek voltak. Mindkét vonat az északi vonalon haladt. A 86. utcában megállt hálókocsikat vívó mozdony és a helyett, hogy jelt adott volna a személyvonatnak, a vezető egy fehér zászlót lobogtatott, a mi azt jelentette, hogy a „pálya szabad”. Ennek következtében a személyvonat mozdonya belefutott az utolsó hálókocsiba. Az összeütközésnél lángba borultak a kocsik és a füst kicsapott az alagut szellőző kizátlékán. A sebesültek jajaátása és segélykiáltása belevegylt a lángok ropogásába. A kivonult tűoltóság eloltotta a tüzet és ekkor látták, hogy az utolsó kocsiiban levők közül senki sem maradt életben. Nyolcz személy vesztette életét és tizen sebesült meg. A holttestek közül egynek a kilétét sem lehet megállapítani, mert a szerencsétlen áldozatok szénén égtek. Annnyit azonban tudnak, hogy vasuti alkalmazottak voltak. Az utazók megmenekültek. A gépezető és vonatvezető súlyos sebeket kaptak. A gépezető ellen kiadták az elfogatási parancsot, mert az ő hanyagsága idézte elő a szerencsétlenséget.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

Budapest, február 26.

N y á r i Adolf báró altábornagy József főherceg főudvarmestere tegnap délután szívszélhűdés következtében meghalt. A királyi főhercegek kifejezték részvétüket.

Budapest, febr. 26.

A közgazgatási reformra vonatkozó törvényjavaslat a legutóbbi miniszteri tanácskozások szövegében is végleg megállapított. Szapáry miniszterelnök a jövő hét folyamán benyújtja a házban e javaslatot.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadótalajadónok:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyilttér*)

Tudomásul.

Ezennel értesíteni kívánok mindenkit, hogy nóm Rivner Károlynának ne hitelezzen senki, mert adósságait senkivel szemben sem fogom kiegyenliteni.

Kolozsvár, február 26.

Rivner Károly.

Köszönet.

Alólirott inditva érzem magamat, Virányi István m. kir. államvasutak vezetőfőnöke ö Nagyságának — a kocsárdi pályaudvaron kartöréssel végzett elszerecséltetésem alkalmával — tanúsított emberbaráti és célra vezető segítségért — ezennel mélyen érzett köszönetemes nyilvánítani.

Lázár József.

N-Szeban

Az „Ellenzék” t. olvasó közönségével szemben kötelességem a köztem és dr. Bónis A. ur közötti folyó hírlapi polemikára, helyesebben a Dr. urnak az „Ellenzék” február 16. számában közölt „Nyilttér”-i cikkére megtenni a következő végnnyilatkozatomat. Én igaz, hogy csak Rosenberg Herman vagyok s hozzá még izraelita is, de az is igaz, hogy ha a Dr. ur és én összehasonlítottunk, mint azt ő egyenesen kívánja, az összehasonlítás bizonyára nem rám nézne lenne hátrányos. Különben nagyon csodálkozom, hogy a Dr. ur így akarja elújni — vétni a dolgot. Én konkrét adatokat hoztam fel, azokat czáfolja meg a Dr. ur, ha tudja.

A személyek összehasonlításából a nagy közönség nehezen tudna igazságos ítéletet alkotni s nagy lelki szegénységről állít ki bizonyítványt az, ki a személyek esetleges társadalmi állására apellál s ez alatt a köpenyge alatt akar kibújni az igazság itélő széke elé.

Épen azért kérem ne utalja ilyenekre az olvasó közönséget s a társadalmat. Ne féljen okmányait a közönség bírálata elé bocsátani. Hiszen van még erkölcsi érzés az emberekben s bátran hiszem, hogy a D. ur kedvéért nem lesz ezen az alkalommal igaztalan. S viszont arról is meggyőzők győződve, hogy ez ügyben az erkölcsi vereség nem engem fog érni.

Végül kinyilvánítom, hogy a mit irtam az mind igaz s ha a Dr. ur az ellenkezőt képes a társadalom előtt beigazolni, elégtételt nem csak morális vereségemet fogom nyíltan beismerni, hanem kécs vagyok bármely jótékony célra száz frtot adakozni.

Várom tehát a bizonyítást . . .

Kápolán 1891 február hó 23-án.

Rosenberg Herman.

*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

H i r d e t é s e k.

Sz. 1097—1891.

a. i.

213. (2—3)

Pályázati hirdetmény.

A Csik-vármegyében Csik-Szereda székhellyel rendszerített, s lemondás folytán üresedésbe jött megyei állatorvosi állásra ezennel pályázatot nyitok, s felhívom mindazokat, kik ezt az állást elnyerni óhajtják, hogy az 1888. évi VII. t.-cz. 133. §. értelmében felszerelendő folyamodványukat

1891. évi márczius hó 31-ig

hozzám nyújtsák be.

Az állás 400 frt évi rendes fizetéssel és 200 frt uti átalány élvezetével van egybekötve.

Csik-Szereda, 1891. évi február hó 21-én.

BECZE ANTAL,
alispán.

MEGHIVÁS.

Gyulafehérvári takarékpénztár részvényesei
folyó 1891. évi márczius hó 14-én délután 2 órakor
az intézet saját helyiségében tartandó

XIX-ik rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívtnak.

216. (1—3)

T Á R G G Y A K:

1. Az igazgató választmány jelentése az 1890. évi üzlet lefolyása és eredményéről.
2. A felügyelő-bizottság jelentése, valamint az 1890. évi vagyommérlegre és tiszta nyereség felosztására vonatkozó véleményes előterjesztés, esetleg a számadók felmentése.
3. Egy igazgatósági tag választása 2 évre.
4. Hat felügyelő-bizottsági tag választása 2 évre.
5. Három számvizsgáló tag választása 1 évre.
6. Az alapszabályok módosítása.

A szavazati jog gyakorlása végett felkértem a részvényesek, hogy részvényeiket a közgyűlés előtt 3 nappal a takarékpénztár saját helyiségében beadni szíveskedjenek.

Gyulafehérvártt, 1891. február hó 23-án.

Az igazgatóság.

Egy négy szoba és konyhából álló
udvarház nagy kerttel,

országút mellett,

félórányi távolságra Kolozvárttól,

kiadó.

Kitűnő levegő, szép vidék, fürdésre alkalmas
folyam, páratlan ivóvíz az udvaron.

Értekezhetni az „Ellenzék” kiadóhivatalában.

206. (2—3)

„LÖVYTUS” FAVIASZ.

A hazai kertészetekben ma már kizárólag csakis ezt használják gyümölcsfák, rózsatörvek nemesítésére, beteg fák gyógyítására. — Napon nem olvad, hidegnek, esőnek ellent áll, bogarak nem bántják, a fát teljesen fedi, levegő rajta át nem hatol.

Kapható az „első erdélyi szab. vegyészeti gyárban” LÖVY LIPÓTNÁL Kolozvártt és TAUFFER FERENCZ utódánál.

600 grammos pléhdoboz ára 1 frt 30 kr.

300

150

Elismerő levelek küldettek tő i és austriai gad. akademiák és szőlészeti iskolák ál

Kitüntetve lett a bécsi, gráczi és kolozvári kiállításokon. — Legújabbban az aradi kiállításon lett ki-tüntetve kiállítási éremmel.

6. (20—x)

Üzlethelyiség áthelyezés!

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy belközép-utca MESKÓ-házban volt üzletemet **Vasárnap**, az az **márczius hó 1-én**

belközép-utca CZINK-házba

helyeztem át.

Mint eddig, úgy ezentul is tisztán az „Erdély-hegy-aljai bornagykereskedés” borait fogom raktáron tartani, melyekre magánfogyasztóktól izelés után, rendelményeket elfogadok.

Naponta kétszer kapható Mattai, jó hirben álló pék **friss süteménye**, valódi **komlós czilpó**, **különböző hideg ételek**.

Fővárosi és helybeli napi lapok!

tisztelettel **PÉTER JÓZSEF,**
üzletvezető.

218. (1—3)

A kalotaszegi takarékpénztár

évi rendes közgyűlése

folyó évi márczius hó 15-én délután 3 órakor

az egyesület helyiségében fog megtartatni,

melyre a t. részvényesek azon figyelemzettel hivatnak meg, mikép a közgyűlésen részt venni óhajtók részvényeiket a közgyűlést megelőző napon déli 12 óráig a társulat pénztárnokánál letétmenyezni szíveskedjenek.

T á r g y a i:

1. Igazgatósági jelentés.
2. Az 1890. évi mérleg megbirálása.
3. Nyereség felosztás.
4. Igazgatóság megújítása.
5. Indítványok.

215. (1—3)

REGALEVÁLTÁS KÖTVÉNYEKET,

illetőleg

UTALVÁNYOKAT

legmagasabb áron vásárol

A KOLOZSVÁRI

KERESKEDELMI BANK.

53. (15—20)

UJ FÉNYKÉPÉSZETI MÜTEREM.

Báró Kemény Gézáné külmonostor-utca 5. sz. házánál
a kor igényeknek megfelelő

fényirodát

rendeztem be és személyes működésem mellett ujonnan megnyitottam.

Midőn ezt a n. é. t. közönséggel tudatom, bátor vagyok megemliteni, hogy nehéz vállalatot vettem magamra.

Bizva 23 évi szakmuködésembe, mely mellett erkölcsi érdemeim és kitüntetésem szólnak, bizva e nemes város és vidék hála közönségében, azon teljes reménységnek nézek elő, hogy támogatásukat, bizalmukat részemre megnyerendem.

Mütermembe a fényképezés terén minden néven nevezendő munkákat felvállalok; különösen vagyok bátor a t. műépítész és mérnök urak becses figyelemüket speciális fényképezésemre felhívni; ugyint: **műépítési tárgyak, épületek, tervek** stb. lefényképeztetésére, mely szakmám tükelye még senki által felül nem mulattak; munkáimnak a legmegfelelőbb kiviteléért és pontosságáért mindenkor kész vagyok felelősséget vállalni.

Magamat a nagyérdemű közönség becses jóindulatába és pártfogásába ajánlván

214. (1—10)

maradtam tisztelettel

MUNKÁCSY LAJOS,
fényképész.

Erdő eladás.

Szolnok-Dobokamegyében,

közel a nagy-ilondai vasuti állomáshoz

eladó 276 hold

tölgy- és bükk őserdő fája.

Értekezhetni:

KERTÉSZ GYÖRGYGYEL Kolozs-

200.

Monostoron, Nro 1.

(2—3)

ELADÓ

HÁZAS-TELEK

SZAMOSIG NYULÓ

KERTTEL,

külmagyar-utca 25. sz. alatt.

Értekezni lehet **ugyanott.**

151. (3—8)

UJ BANK- ÉS PÉNZVÁLTÓ-ÜZLET KOLOZSVÁRTT.

Van szerencsém a t. cz. közönség becses tudomására hozni, hogy Kolozvártt, belközép-utca 10. sz. alatt (Minorita-épületben)

FOLLY VICTOR

váltótörvényszékkileg bejegyzett czég alatt

bank- és pénzváltó-üzletet

nyitottam, a következő üzletkörrel:

Értékpapírok, arany- és ezüst pénznemek és külföldi bankjegyek vétele és eladása.

Kisorsolt értékpapírok és mindennemű kamatszélvények beváltása.

22. (21—60)

Nyeresmények leszámítolása és értékpapíroknak új szelvényekkel való ellátása.

Utaltványok kiállítása a külföldre bármely értékben.

Igérvények elárúsítása.

Midőn vállalatomat a t. cz. közönség szives figyelemébe ajánlani bátorkodom, egyszerűsmind kijelentem, hogy e téren való hosszas működésem, továbbá úgy a kolozvári, mint a felső pénzintézetekkel fenntartott széles körű és előnyös összeköttetésem azon kellemes helyzetbe hoznak, hogy t. megbízóimnak mindenkor a legnagyobb előnyöket biztosíthatom.

Értékpapírok és sorsjegyek kisorsolási utánnézését díjmentesen eszközölöm és készséggel szolgálok minden a banküzlet keretébe vágó felvilágosítással.

Kiváló tisztelettel **FOLLY VICTOR.**